

УКД 355.402

КРАВЧЕНКО Р.М., кандидат юридичних наук**ДІЯЛЬНІСТЬ ВІЙСЬКОВОЇ КОНТРРОЗВІДКИ В АРМІЇ США:
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ**

***Анотація.** У статті проведено аналіз організаційно-правових основ (аспектів) діяльності органів військової контррозвідки в армії Сполучених Штатів Америки та вироблено можливі напрямки їх використання у регламентації діяльності військової контррозвідки СБ України.*

***Ключові слова:** контррозвідувальне забезпечення, військова контррозвідка, структура, повноваження, розслідування, збройні сили США.*

***Summary.** The article analyzes organizational and legal basis (aspects) of the activities of the military counter-intelligence agencies in the United States Army and develops possible directions for their use in the regulation of the military counter-intelligence activities of the Security Service of Ukraine.*

***Keywords:** counter-intelligence, military counter-intelligence, structure, powers, investigation, US armed forces.*

***Аннотация.** В статье проведен анализ организационно-правовых основ (аспектов) деятельности органов военной контрразведки в армии Соединенных штатов Америки и наработаны возможные направления их использования в регламентации деятельности военной контрразведки СБ Украины.*

***Ключевые слова:** контрразведывательное обеспечение, военная контрразведка, структура, полномочия, расследование, вооруженные силы США.*

Постановка проблеми. Інтеграція Збройних Сил України до НАТО висуває певні вимоги щодо проведення процедур управління всією системою оборони країни, у тому числі і її контррозвідувального забезпечення. Вплив права на суспільні відносини, що виникають в армії, має низку особливостей, обумовлених специфікою побудови Збройних Сил, своєрідністю цілей і поставлених перед ними завдань. По-перше, правові норми встановлюють підвищені вимоги до поведінки військовослужбовців у процесі виконання ними обов'язків військової служби. Таке положення визначається характером діяльності армії, складністю і динамічністю збройної боротьби, що вимагає від особового складу високого ступеня організованості й дисципліни. По-друге, норми права більш детально регламентують різні сторони життя і діяльності військовослужбовців. По-третє, право встановлює підвищену відповідальність військовослужбовців за порушення порядку несення військової служби.

Наукове обґрунтування пріоритетів розвитку органів військової контррозвідки Служби безпеки України неможливе без вивчення та упровадження відповідних організаційних та нормативно-правових засад діяльності провідних іноземних спеціальних служб.

Важливість дослідження діяльності військової контррозвідки США зумовлюється багатьма чинниками, зокрема: наявністю в регулятивних нормативних актах цікавих у науковому плані й дієвих на практиці норм та інститутів, які вже були реципіювані спеціальними службами окремих європейських країн; стійкою тенденцією до централізації більшості контррозвідувальних функцій; докладним формулюванням ключових термінів і понять, без яких неможлива ефективна діяльність сучасного контррозвідувального органу.

Результати аналізу наукових публікацій. Елементи функціонування контррозвідувальної системи США з попередження загроз підривного характеру розглядалися І.В. Авдошиним. Окремі аспекти організації контррозвідувальної діяльності іноземних спецслужб були вивчені В.М. Гребенюком. Проблеми законодавчого визначення підстав контррозвідувальної діяльності проаналізовано М.О. Шиліним. О.В. Шмоткіним показано роль спецслужб у реалізації функцій сучасної держави.

Проте спеціальних досліджень нормативно-правового регулювання діяльності органів, що здійснюють контррозвідувальне забезпечення національних військових формувань, не проводилося.

Мета статті полягає в аналізі організаційно-правових засад діяльності військової контррозвідки Армії США та виробленні можливих напрямків їх використання у регламентації діяльності органів військової контррозвідки СБ України.

Виклад основного матеріалу. Американським воєнним експертом Чарльзом Москосом запропоновано три типи взаємозв'язку суспільства та його збройних сил: суспільство готовності до війни, суспільство стримування війни, суспільство відбиття війни. Типу суспільства готовності до війни відповідає за своїми характеристиками більшість країн НАТО та інших воєнних блоків. Внутрішня функція армії зводиться до того, що вона покликана, насамперед, виступати гарантом політичної стабільності суспільства. Зовнішня функція армії полягає в захисті території своєї держави від зовнішніх ворогів, у проведенні політики держави на міжнародній арені із застосуванням збройного насильства [1].

Організаційну структуру Збройних сил США (United States Armed Forces) становить упорядкована сукупність державних організацій, озброєних військових формувань, установ, закладів тощо Збройних Сил країни, які відповідно до розділу 10 Кодексу США належать до Міністерства оборони США (Армія США, Військово-морські сили, Повітряні сили та Морська піхота) і Міністерства національної безпеки США (Берегова охорона).

До складу Армії США входять понад півмільйона військовослужбовців, переважно з досвідом участі в бойових діях, вони мають сучасне озброєння, а також надійну логістичну систему. Основу сухопутних сил Сполучених Штатів становлять десять бойових дивізій, які підтримуються незначною кількістю бойових бригад. До складу кожної дивізії входять три бронетанкові бригади, механізована піхотна бригада, бригада легкої піхоти, бригада бойових броньованих машин Stryker, повітряно-десантна бригада і повітряно-штурмова бригада, а ще вони доповнені однією авіаційною і однією артилерійською бригадою. До складу дивізії входять від 14000 до 18000 військовослужбовців – залежно від типу кожного підрозділу.

Міністерство армії США (United States Department of the Army) – одне з трьох військових міністерств у системі Міністерства оборони США. Очолює міністерство секретар Армії США, цивільна особа, яка згідно з 10-м розділом Кодексу США відповідає за організаційні та адміністративні питання (не несе відповідальності за застосування армії у військових операціях) в Армії США.

Сучасну систему нормативно-правових актів, що складають правову основу організації і діяльності військової контррозвідки Армії США, можна представити таким чином:

- Конституція США (визначає загальні принципи і закономірності побудови правової основи організації і діяльності контррозвідки);
- федеральні закони США;
- підзаконні нормативні акти;
- акти Президента США (виконавчі накази, директиви, меморандуми тощо);
- акти органів, підпорядкованих Президенту.

Наказом № 381-20 в Армії США введено в дію Контррозвідувальну програму, яка визначає, що Армія здійснює наступальну, комплексну та скоординовану контррозвідувальну діяльність, спрямовану на виявлення, перевірку, оцінку, протидію та припинення іноземної розвідувальної діяльності, саботажу, диверсій, терористичної діяльності та посягань з боку іноземних держав, організацій чи осіб на життя особового складу Армії, військову техніку та бойові спроможності [2].

Згідно з цим наказом, керівництво контррозвідкою Армії здійснює заступник начальника штабу Армії з розвідки, який відповідає за реалізацію Контррозвідувальної програми Армії.

Заступник начальника штабу Армії по роботі з особовим складом забезпечує організацію кадрової роботи, зокрема підбір кандидатів, *виконання випробувальних (термінів) завдань* новопризначеними офіцерами контррозвідки, агентів, помічників та цивільних працівників. Управління навчально-виховної роботи Армії США готує літературу та тренувальні програми, а також впроваджує тренувальні курси для офіцерів та цивільного персоналу, залученого до реалізації Контррозвідувальної програми. Командування Матеріального забезпечення Армії США надає необхідні матеріально-технічні засоби, зокрема обладнання кібербезпеки, а також засоби логістики для здійснення контррозвідувальної діяльності.

Командувач Армією США, Командувачі Європейським, Тихоокеанським, Південним та іншими Командуваннями здійснюють контррозвідувальні операції та розслідування у сферах своєї відповідальності, під технічним контролем відповідних контрольних відділень. Командувачі Резерву та Національної гвардії проводять відповідну контррозвідувальну діяльність у період мобілізації, а також здійснюють щорічну контррозвідувальну підготовку відповідного персоналу Резерву.

Організацію та координацію контррозвідувальної діяльності в Армії США покладено на Службу розвідки та безпеки Армії США, що:

- проводить тактичну та стратегічну контррозвідувальну діяльність;
- здійснює організацію та управління центральною контрольною системою контррозвідувальної діяльності в Армії США;
- керує роботою Центрального контрольного офісу Армії та контрольних відділень у взаємодії з відповідними Командуваннями Армії, а також створює контрольні відділення в регіонах, де відбувається передове розгортання підрозділів Армії США;
- надає заступнику Начальника Штабу Армії з Розвідки актуальну інформацію про хід та результати контррозвідувальної діяльності;
- сприяє Управлінню навчально-виховної роботи Армії США у розробці концепцій, побудови, тактики і техніки оцінки вразливості з боку засобів технічної розвідки та аналізу безпеки мереж передачі даних;
- передає до Служби кримінальних розслідувань Армії США інформацію, отриману в ході контррозвідувальної діяльності, яка підпадає під юрисдикцію цієї Служби;
- упроваджує автоматизовану інформаційну систему оцінки стану безпеки та програму моніторингу технічної уразливості комп'ютерної безпеки;
- передає до військової поліції та Служби кримінальних розслідувань Армії США інформацію щодо тероризму та інших загроз фізичній безпеці персоналу, отриману в ході контррозвідувальної діяльності. Такі ж відомості передаються до Центру розвідки та аналізу загроз Армії США та Групи антитерористичних операцій та розвідки Армії США.

Для здійснення централізованого управління, контролю, координації та нагляду за контррозвідувальною діяльністю в Армії діє мережа контрольних офісів. Центральному контрольному офісу армії підпорядковуються контрольні відділення.

Центральний контрольний офіс Армії відкриває і припиняє контррозвідувальні розслідування та надає їм контрольні номери, передає їх з одного відділення до іншого, затверджує плани проведення розслідувань, здійснює взаємодію з ФБР та іншими контррозвідувальними структурами.

Організаційною формою діяльності контррозвідки в Армії США є розслідування. Мета контррозвідувального розслідування – забезпечення безпеки персоналу армії, військової інформації, озброєння та техніки, а також встановлення наявності підстав для кримінального переслідування, застосування адміністративних та неюридичних процедур.

Розслідування проводяться за фактами/ознаками або стосовно осіб, причетних до: зради; шпигунства; диверсій; захоплення державної влади; саботажу, ініційованого іноземними розвідувальними службами та службами безпеки; терористичної діяльності, спрямованої проти Армії; вбивств чи завдання тілесних ушкоджень персоналу Армії з боку терористів чи агентів іноземних держав; дезертирства військовослужбовців та втечі цивільного персоналу Армії за кордон, опитування осіб, після повернення на контрольовану США територію; затримання військовослужбовців та службовців Армії іноземними урядовими чи іншими ворожими до США структурами; зникнення або дезертирства військовослужбовців та працівників Армії, які протягом останнього року мали доступ до цілком таємної чи чутливої інформації в сфері оборони, перебували в підрозділах спеціального призначення, мали відношення до оборонних програм з обмеженим доступом, шифрування; порушення вимог режиму і безпеки, розголошення таємної інформації, несанкціонованого доступу до комп'ютерних систем Армії; вчинення чи спроб вчинення самогубства представниками персоналу Армії, які мали доступ до таємної чи чутливої інформації; неофіційних поїздок військовослужбовців або працівників Армії у визначені країни чи їх контактів з іноземними дипломатами або офіційними іноземними представниками.

Розслідування можуть проводитись щодо таких категорій осіб: військовослужбовців Армії США та членів їх родин; звільнених у відставку військовослужбовців Армії США, якщо обставини, які розслідуються, мали місце в період дійсної служби; військовослужбовців та резервістів Резерву Армії США, якщо обставини, які розслідуються, мали місце в період дійсної служби; найманих працівників американської Армії, включаючи іноземний персонал та членів їх сімей; іноземних громадян, які звернулися з питань працевлаштування в Армії; діючих та звільнених військовослужбовців і працівників Міністерства оборони США.

На підрозділи військової контррозвідки покладено обов'язки із проведення радіоконтррозвідувальних заходів, до яких належать:

- систематична перевірка випромінювання електронних засобів зв'язку для визначення їх уразливості з боку ворожих систем перехоплення сигналів;
- розвиток і підтримання в актуальному стані деталізованої бази даних засобів електронного перехоплення та цілевизначення, які використовуються іноземними розвідувальними службами;
- збір та аналіз даних про провідні та мобільні мережі передачі даних, особливо важливі вузли електрозв'язку, які безпосередньо використовуються в інтересах розвідки та управління військами, а також систем, які здійснюють випромінювання, що може дозволити іноземним розвідувальним структурам виявляти, відстежувати та визначати місцезнаходження військових підрозділів та об'єктів;
- відстеження сигналів власного телекомунікаційного обладнання для встановлення рівня безпеки кодів та криптографічної апаратури;

- оцінювання категорій і цінності інформації, витік якої може відбутися внаслідок перехоплення іноземними технічними розвідками;
- визначення ефективності електронного захисту та протидії.

Армійські командири всіх рівнів зобов'язані негайно надавати до відповідних підрозділів контррозвідки Армії інформацію, яка стала їм відома і становить чи може становити контррозвідувальний інтерес. Водночас підрозділи контррозвідки Армії при отриманні первинної вагомої для захисту збройних сил інформації повинні негайно передавати її командирам відповідних рівнів.

Якщо підрозділ контррозвідки Армії випадково отримує інформацію про міжнародний трафік наркотичних речовин, вона повинна бути протягом 5 днів передана до Управління по боротьбі з наркотиками США.

Важливим джерелом отримання контррозвідувальної інформації є опитування перебіжчиків і американських полонених, які можуть володіти відомостями щодо особистостей, форм і методів, організації діяльності іноземних розвідувальних служб, терористичних організацій та політичних екстремістів, перебіжчиків, що мали доступ до таємної інформації, здійснювали співробітництво з іноземними розвідками в період чи після дезертирства. Опитування перебіжчиків та полонених зазвичай проводиться армійськими дізнавачами у взаємодії з військовими контррозвідниками на підставі положень Директиви Армії США № 34-52 [3].

Одна з функцій Армії США – контррозвідувальний аналіз, який передбачає прогнозування розвідувальної обізнаності противника та можливі варіанти прийняття командних рішень на основі отриманої розвідінформації, а також сприяння у дезінформуванні противника щодо оперативних планів командування, заходів із захисту інформації в телекомунікаційних мережах. Стратегічний контррозвідувальний аналіз передбачає узагальнення результатів контррозвідувального аналізу тактичного рівня в інтересах надання допомоги у прийнятті рішень армійським командуванням.

Об'єктом контррозвідувального аналізу є три види іноземної розвідувальної діяльності: агентурна, радіоелектронна та видова розвідка.

Протидія кожному з цих розвідувальних проявів передбачає проведення контррозвідувального аналізу, який включає: оцінку загроз від агентурної, радіоелектронної та видової (включаючи польову, повітряну та космічну) розвідок, а також підричних дій (тероризму, диверсій, антидержавної діяльності та саботажу); оцінку уразливості особового складу, військової техніки, радіоелектронних засобів та планів застосування бойових підрозділів від вказаних видів розвідувальної та підривної діяльності; прогноз можливого негативного впливу розвідувальної та підривної діяльності на виконання завдань військовим формуванням; розробку заходів протидії, у тому числі визначення цілей для взяття під оперативний чи технічний контроль, нейтралізацію чи знищення; упровадження заходів протидії; оцінку ефективності вжитих заходів протидії.

Співробітники військової контррозвідки не можуть залучатися до розслідування військових злочинів, кримінальних вчинків проти цивільного населення чи їхнього майна, інших злочинних дій, що не підпадають під юрисдикцію контррозвідки. На відміну від Служби кримінальних розслідувань Армії США, контррозвідка армії здійснює кримінальне переслідування тільки у випадках посягань на національну безпеку.

Військовослужбовці, які виконують контррозвідувальні функції, представляються як “спеціальний агент контррозвідки Армії США” та “помічник спеціального агента контррозвідки Армії США”. Спеціальні агенти та їх помічники в межах проведення контррозвідувального розслідування чи операції мають право доступу до архівів та документів Армії США до вищого грифа секретності включно, уповноважені робити їх

копії чи виписки. Також офіцери військової контррозвідки мають право відвідувати всі території та приміщення Армії США з дотриманням відповідних вимог безпеки.

Директива Армії США № 195-6 регламентує здійснення досліджень із використанням поліграфа за наявності наступних підстав [4]: перевірка цивільних працівників, військовослужбовців, співробітників фірм-контракторів у зв'язку з проведенням контррозвідувального розслідування; перевірка придатності, надійності та правдивості агентів, залучених до контррозвідувальних операцій; перевірка осіб у зв'язку з наданням доступу до інформації з обмеженим доступом чи робіт, призначенням до розвідувальних підрозділів Армії чи Міністерства оборони, доступом до шифрувальних документів та приміщень.

Бойовий статут Армії США № 34-60 “Контррозвідка” визначає, що контррозвідувальне забезпечення Армії в першу чергу полягає у наданні командирам всіх рівнів чіткої інформації про наявні загрози іноземної розвідувальної діяльності та рекомендацій із захисту від них [5]. Контррозвідувальна діяльність, крім проведення розслідувань, включає здійснення наступальних та оборонних операцій, аналіз уразливості та стану безпеки, збір розвідувальної інформації в мирний та воєнний час для задоволення потреб військового командування. Роль контррозвідки полягає в підтримці діяльності командування із забезпечення необхідного рівня секретності та прямому чи опосередкованому захисті сил.

Контррозвідувальна діяльність в Армії покладається не тільки на агентів та технічних фахівців контррозвідки, обов'язком всього особового складу Армії є виконання належних заходів безпеки, спрямованих на мінімізацію іноземної розвідувальної діяльності.

До виконання завдань з протидії іноземній розвідувальній діяльності можуть залучатися розвідувальні підрозділи, військова поліція, цивільні установи та органи влади, бойові та підрозділи військово-цивільного співробітництва і психологічних операцій, підрозділи кримінальних розслідувань.

Директивою Міністерства оборони США № 5240.6 встановлено, що для персоналу військового відомства проводяться періодичні брифінги щодо загроз іноземної розвідувальної діяльності, міжнародного тероризму, втручання в комп'ютери та мережі, розголошення інформації з обмеженим доступом, а також обов'язків співробітників повідомляти про вказані факти та ознаки [6].

Згідно з Директивою Армії США № 381-12 “Розвідувально-підбивна діяльність проти Армії США”, особовий склад повинен не менше одного разу на рік проходити інструктажі з наступних питань [7]: доведення інформації про те, що іноземні розвідувальні служби вважають особовий склад Армії США цінним джерелом таємної та чутливої нетаємної оборонної інформації; характеристика кримінального покарання за шпигунство та інші злочини проти національної безпеки; роз'яснення форм і методів діяльності іноземних розвідок, способів потрапляння в залежність від них, залучення до агентурної діяльності під “чужим прапором”; наведення ознак шпигунства і ситуацій, про які необхідно доповідати; характеристика загроз міжнародного та внутрішнього тероризму та превентивних заходів, які повинні застосовуватися особовим складом та членами сімей [8].

Для певних категорій військовослужбовців (тих, що мають доступ до особливо важливої таємної інформації, криптографічних даних, науково-технічної діяльності оборонної спрямованості, розвідувальної діяльності, планують виїхати до визначених країн, взяти участь у міжнародних науково-технічних заходах, верифікаційній діяльності, виконувати обов'язки військових аташе за кордоном) офіцерами контррозвідки проводяться індивідуальні інструктажі.

Представники особового складу Армії США повинні доповідати до підрозділів військової контррозвідки про: спроби неуповноважених осіб отримати таємну чи нетаємну

інформацію щодо спроможностей, персоналу, діяльності, технологій Армії США шляхом опитування, вивідування, введення в оману, підкупу, погроз, шантажування, фотографування, спостереження, збирання документів чи матеріалів, проникнення до комп'ютерів; відомі чи підозрювані факти шпигунської діяльності з боку персоналу Армії США; контакти персоналу Армії США або членів їх родин з особами, підозрюваними у причетності до іноземних розвідок, служб безпеки чи терористичних організацій; контакти персоналу Армії США з офіційними представниками чи іншими громадянами іноземних держав, якщо вони проявляють підвищену поінформованість або необґрунтований інтерес до представників Армії США чи їх обов'язків чи проявляють необґрунтований інтерес до американських технологій, досліджень, систем озброєння чи наукової інформації.

Директива № 381-12 встановлює, що військовослужбовці Армії США також повинні доповідати до підрозділів військової контррозвідки іншу інформацію, яка може становити контррозвідувальний інтерес:

- виявлення в приміщеннях, що входять до зон безпеки, зокрема конференц-залах, підозрілих прослуховуючих пристроїв чи інших засобів технічного спостереження. Також поводження із вказаними пристроями визначається Директивою Армії США № 381-14 (S) [9];

- несанкціонована або незрозуміла відсутність представників персоналу Армії США, які мали доступ до цілком таємної інформації, криптографічних даних, входять до складу підрозділів спеціального призначення;

- самогубства чи спроби покінчити з життям з боку військовослужбовців, які протягом попереднього року мали доступ до таємної інформації;

- порушення заходів комп'ютерної безпеки;

- вбивства чи замаху на життя з боку членів терористичних організацій чи агентів іноземних спецслужб;

- втеча чи спроба втечі до іноземної держави військовослужбовця Армії США;

- затримання військовослужбовця Армії США органом влади іноземної держави;

- незаконне використання особою документів, що вказують на приналежність до розвідки Армії США;

- розкриття особи співробітника американської розвідки, залученого до таємної розвідувальної чи контррозвідувальної діяльності;

- пропонування іноземною державою працевлаштування для громадянина США в сфері розробки, виробництва, використання ядерної зброї.

Доповіді в підрозділи військової контррозвідки також підлягає наступна інформація щодо ознак шпигунства: будь-які спроби отримати розширений доступ до таємної інформації особою, яка намагається терміново влаштуватися на службу, або виконувати роботи, що перевищують обсяги, встановлені функціональними обов'язками чи понад робочий час; несанкціоноване переміщення таємних матеріалів з робочого місця, їх перебування в особистому транспорті чи за місцем мешкання особи; використання копіювальної, факсимільної та комп'ютерної техніки для розмноження таємних документів, що не викликано службовою необхідністю; перебування особи в приміщенні, де обробляється чи обговорюється таємна інформація, маючи при собі недозволені засоби реєстрації чи передачі інформації; невмотивовані прибутки; часті і невмотивовані короткочасні виїзди до іноземних країн; намагання запропонувати особі, допущеній до чутливої інформації, додаткового прибутку від сторонніх підприємств, чи її втягування в кримінальну ситуацію, що створює передумови для шантажу; відвідування іноземних посольств, консульських установ, торговельних чи прес-офісів.

Представники особового складу Армії США, які володіють інформацією про факти та ознаки розвідувально-підривної діяльності, повинні негайно доповісти про зазначене до найближчого підрозділу військової контррозвідки, а якщо це не представляється можливим, то власному військовому командуванню, яке в подальшому, але не пізніше як протягом 24 годин, повинно скерувати отримані дані до військової контррозвідки. Якщо вказана інформація була отримана під час перебування за кордоном, вона повинна доповідатися після повернення до США, а в невідкладних випадках представникам військового командування, офіцерам розвідки чи безпеки, військовим аташе чи до консульської установи.

У випадку отримання інформації про порушення заходів безпеки, випадки тероризму чи втручання в комп'ютерні мережі, військовослужбовці повинні діяти згідно з Директивою Армії США № 380-5 [10], 525-13 [11] та 380-19 [12] відповідно.

Висновки.

Контррозвідувальна діяльність визначена як первинна функція Армії по захисту власного особового складу, інформації та бойової техніки, у зв'язку з чим відомчими нормативними актами встановлені завдання і права військових контррозвідників та обов'язки персоналу Армії у сфері контррозвідувального пошуку, перевірки, проведення операцій та режиму.

Компетенція військової контррозвідки поширюється на протидію розвідувальній і підривній діяльності іноземних спецслужб і терористичних організацій, державній зраді, антидержавним проявам, забезпечення охорони інформації з обмеженим доступом, комп'ютерної інформації та мереж передачі даних. Залучення співробітників військової контррозвідки до протидії іншим протиправним проявам або виконання завдань, не пов'язаних з контррозвідувальною діяльністю, заборонено.

Встановлено вичерпний перелік фактів та ознак, за якими проводяться контррозвідувальні розслідування, категорій осіб, що можуть бути їх об'єктами, здійснено розмежування функцій військової контррозвідки з іншими розвідувальними, правоохоронними та спеціальними органами. Також визначені об'єкти, завдання та мету контррозвідувального аналізу, якою є надання командирам відповідних рівнів інформації про наявні загрози іноземної розвідувальної діяльності та рекомендацій із захисту від них.

Військовослужбовці Армії США зобов'язані проходити опитування з боку військової контррозвідки в зв'язку з перебуванням в підозрілих ситуаціях (полон, перебування на ворожій території та ін.). Військові посадові особи та представники органів влади зобов'язані передавати до підрозділів військової контррозвідки отриману ними інформацію в сфері компетенції останніх, а також надавати сприяння та брати участь у контррозвідувальних заходах. Уповноважені представники військової контррозвідки мають право, в межах виконання своїх обов'язків, здійснювати доступ до всіх документів та приміщень Армії США.

Підрозділи військової контррозвідки перебувають на всіх видах забезпечення Армії США.

Використана література

1. Charles C. Moskos From Institution to Occupation. Trends in Military Organization. URL: <http://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0095327X7700400103>
2. The Army Counterintelligence Program. URL: <https://fas.org/irp/doddir/army/ar381-20.pdf>
3. FM 34-52. Intelligence Interrogation. URL: <https://fas.org/irp/doddir/army/fm34-52.pdf>

4. Department of the Army Polygraph Activities – Army Publishing. URL: https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwid5o6X3-AhUwxaYKHVsMCAsQFjAAegQIARAC&url=https%3A%2F%2Farmypubs.army.mil%2Fepubs%2FDR_pubs%2FDR_a%2Fpdf%2Fweb%2FAR195-6_Web_FINAL.pdf&usg=AOvVaw1f2gih3WuiqVZF656ah3_2

5. FM 34-60. Counterintelligence. URL: <https://www.aclu.org/files/projects/foiasearch/pdf/DOD DOA006278.pdf6>

6. Department of Defense INSTRUCTION. URL: https://fas.org/irp/doddir/dod/i5240_6.pdf

7. Threat Awareness and Reporting Program. URL: <https://fas.org/irp/doddir/army/ar381-12.pdf>

8. UNIFORM CODE OF MILITARY JUSTICE. Congressional Code of Military Criminal Law applicable to all military members worldwide. Use the links below for a quick tour of the UCMJ. URL: <http://www.au.af.mil/au/awc/awcgate/ucmj.htm>

9. SECRET. Army regulation. URL: <http://hourofthetime.com/1-LF/AR381-14c.pdf>

10. SAFEGUARDING MILITARY INFORMATION. URL: https://www.nsa.gov/news-featu res/ declassified-documents/friedman-documents/assets/files/reports-research/FOLDER_057/41699469073880.pdf

11. A Leader's Handbook to Unconventional Warfare. URL: <https://info.Publicintelligence.net/USArmy-LeadersUW.pdf>

12. AR 380-19. Information Systems Security. URL: <https://fas.org/irp/doddir/army/ar380-19/toc.htm>

~~~~~ * * * ~~~~~